

L'AVIÓ DE PAPER

Fa temps hi havia una xiqueta de deu anys que es deia Àfrica.

A Àfrica li costava relacionar-se i no se li donaven gens bé les assignatures de l'escola: ni l'esport, ni la llengua, ni les ciències socials, ni les matemàtiques ...

Els xiquets de l'escola li pegaven, les xiquetes li deien coses lletges i els seus pares es barallaven.

Àfrica en haver d'aguantar tota aquesta pressió arribà a pensar que mai podria se feliç. Per a ella el món era de color gris, no hi havia color, els arbres no eren verds, ni els glòbuls rojos ... Per a ella el món era sofriment.

Un dia, a la seua casa, en sentir als seus pares barallar-se, no va poder més i va començar a cridar com mai ho havia fet. Els seus pares van anar corrent a veure què passava i en veure com estava, varen decidir portar-la a un psicòleg.

Al cap de dos mesos els pares la van portar a un psicòleg per ajudar-la. El psicòleg li va demanar que s'assentara i li va preguntar:

- Com et dius?

Àfrica va respondre:

- Àfrica.

El psicòleg li va dir:

- Encantat Àfrica, jo sóc David i vaig a intentar ajudar-te a solucionar tots els teus problemes.

Hi va anar totes les setmanes i sempre estava callada, però va haver-hi un dia que el psicòleg li preguntà:

- I a tu, Àfrica, què t'agrada fer?
- No ho sé – va dir Àfrica.

Al psicòleg se li va ocórrer una idea; aniria provant una cosa diferent cada dia. Un dia dibuixava, un altre escoltava música, però res no la feia parlar.

Fins que un dia el psicòleg va dir:

- Ja ho sé, ORIGAMI!!!!
- Què? - va dir Àfrica.
- Mira, és molt fàcil – Va dir el psicòleg.

I a partir d'aquell dia Àfrica anà aprenent a fer coses plegant el paper.

Un dia el psicòleg li va ensenyar a fer un avió de paper.

Àfrica va començar a interessar-se molt pel avions de paper. Va aprendre a fer-los i els seus ulls es van omplir de colors perquè cada vegada que feia un avió contava un fet dolent que li passava i es relaxava. A l'endemà va anar a l'escola i va repartir els avions que havia fet als seus companys i companyes.

Després d'això van haver-hi persones que es van acostar a ella i va aconseguir tenir alguns amics. Els seus pares també discutien menys.

L'últim dia de psicòleg Àfrica li va dir:

- Gràcies per tot.

FI